

Janneke Schotveld

HANNA EN HAMZA

Met illustraties van Arevik d'Or

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij

2024

Daar staat Hanna.
Hanna heeft rood haar en zes miljoen
sproeten.
Zoveel?
Ja, echt, Hamza heeft ze een keer geteld.
Wie?

Hamza!
Hamza heeft zwart haar en hij kan dus tot
zes miljoen tellen.
En hij is dol op taart.

Dit is de flat waar ze wonen.
Beneden is de supermarkt.
Superhandig als je iets nodig hebt.
Aan de overkant is een park.
'Alleen oversteken bij de stoplichten!

Anders mogen jullie een jaar niet naar
buiten,' zegt Hamza's vader altijd.
Dus steken ze alleen over bij de stoplichten.

Zie je dat balkon op de vierde verdieping vol
met planten?

Daar woont Hanna.

En als je dan recht omhoogkijkt,
zie je dan dat balkon met die gekleurde
lampjes?

Daar woont Hamza.

Als je de flat binnengaat,
kom je in de hal met de brievenbussen.

Er is een trap en een lift.

Hanna woont vierhoog.

Samen met haar moeder en haar kat Loetje.

Hamza woont vijfhoog.
Samen met zijn ouders en zijn grote broer.
Hanna is Hamza's onderbuur.
En Hamza is Hanna's bovenbuur.
Ze zijn ook nog beste vrienden.
Tenminste, meestal.

1

Het is zondag.

Hamza staat bij Hanna voor de deur.

Hij hijgt een beetje.

‘Ik heb gerend,’ zegt hij.

‘Mijn vader is jarig,’ zegt Hanna.

Hamza loopt achter Hanna aan naar binnen.

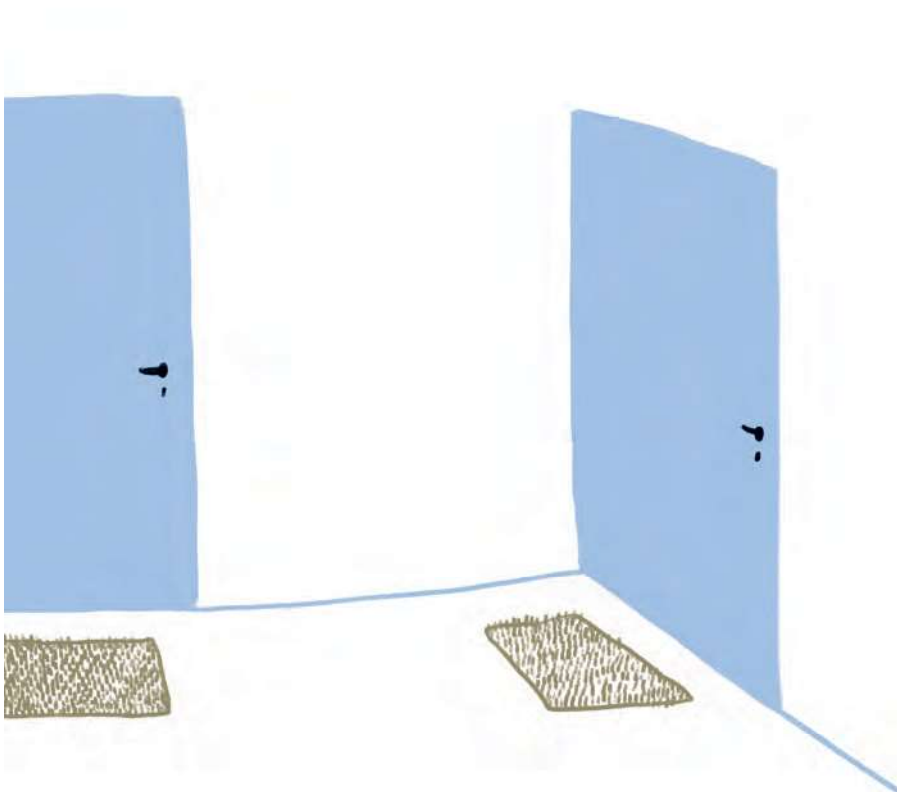
Hanna's vader heeft net zulk rood haar als
zijn dochter.

Hij kijkt ook hetzelfde.

Alsof hij van plan is om een bank te gaan
beroven.

En daarna het geld uit te delen aan arme
mensen.

Dat Hanna's vader dat nooit zal doen is
zeker.

Maar wat Hanna betreft...
Hamza kijkt zijn onderbuur aan.
Nee, wat Hanna betreft weet je het nooit.
Bij de foto van haar vader brandt een
kaarsje.
En er staat een stuk cake.
'Heeft mijn moeder gebakken,' zegt Hanna.
'O,' zegt Hamza.
Als het over Hanna's vader gaat,
weet hij nooit zo goed wat hij moet zeggen.
Want haar vader is dood.
Hij zit in een fotolijstje.
Hij eet heus geen cake meer.
Maar Hamza kijkt wel uit om dat te
zeggen.
Hanna kan behoorlijk boos worden.
'Delen?' vraagt Hanna.
'Wat?'

‘Die cake, sufferd.’
‘Maar... die is toch voor je vader?’
Hanna pakt de cake en deelt hem in twee
stukken.
Hamza krijgt de grootste helft.
‘Dat smaakt naar meer!’ roept Hanna.
‘We gaan naar meneer Beer!’ roept
Hamza.
‘Heb jij geld dan?’
Meneer Beer wil niet dat ze rondhangen,
zonder iets te kopen.
Hamza grijnst met volle mond.
Daarvoor was hij gekomen.
Met een plechtig gezicht haalt hij iets uit
zijn zak.
‘Twee euro! Van m’n oma gekregen.
Ze was vanmorgen op bezoek.’
Hanna lacht.
‘Mam, we gaan naar het park!’ roept ze.